

Port Betaald

AAN:

36e Jaargang - No. 5

OKTOBER / NOVEMBER 2019

***KERKBEL VAN DE
PROTESTANTSE GEMEENTE OP VLIELAND***

verschijnt 6x per jaar

De kerkdiensten in oktober en november 2019:

- **Zondag 13 oktober, 10.00 uur**
ds. Frans Weeda
- **Zondag 20 oktober, 10.00 uur**
ds. Rolinka Kl Kranenburg, Amersfoort / Vathorst
- **Maandag 21 oktober, 17.00 uur**
Pastor Susan Boukema, Woord- en Communieviering
- **Zondag 27 oktober, 10.00 uur**
ds. Frans Weeda
- **Zondag 3 november, 10.00 uur**
ds. Frans Weeda
- **Zondag 10 november, 10.00 uur**
ds. Rob Visser, Vuren
- **Zondag 17 november, 10.00 uur**
ds. Douwe Visser, St. Jacobiparochie
- **Zondag 24 november, 10.00 uur Heilig Avondmaal**
ds. Frans Weeda
- **Zondag 1 december, 10.00 uur Eerste Advent**
ds. Frans Weeda
- **Zondag 8 december, 10.00 uur Tweede Advent**
ds. Wim Beekman, Koudum, classispredikant Friesland

Kerkomroep vanuit de Nicolaaskerk Vlieland

Sinds zondag 15 juli 2018 worden de kerkdiensten live uitgezonden. U kunt meeluisteren via de website www.kerkomroep.nl en onder gemeente: "Vlieland" invullen.

Kerkbel

Mocht u deze Kerkbel na een kerkdienst mee hebben genomen en hem graag per email ontvangen op uw thuisadres, dan kunt u dat opgeven via kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl

Overigens staat de Kerkbel ook op de website van de kerk www.protestantsegemeentevlieland.nl onder kerkelijke gemeenschap.

Voor wie de Kerkbel per post ontvangt en hem net zo lief digitaal ontvangt, geef dat dan svp door. Maakt u geen gebruik van internet, dan kunt u de Kerkbel ook per post ontvangen. Richt uw verzoek dan aan; Redactie Kerkbel, Kerkplein 7, 8899 AW Vlieland.

Aantekeningen bij de kerkdiensten

Deze Kerkbel gaat over de periode waarin het kerkelijke jaar 2019 wordt afgesloten. Liturgisch gezien leven we in deze weken naar de Voleinding toe en daarna begint een nieuwe Adventstijd. Dat is niet een volkomen nieuw begin en dat kan ook helemaal niet. We nemen de vreugde en de liefde die er is geweest, met ons mee, evenals de pijn en littekens. Dat geldt voor mensen individueel en voor de wereldgemeenschap. Er zit nu eenmaal geen ‘Reset-knop’ op de geschiedenis. Het zijn weken waarin het perspectief op de tijd breder getrokken wordt. Ook al leven wij in een ritme van dagen, we leven niet enkel bij de waan van de dag. Als tijdgebonden mensen zijn we een deel van een lange keten; in onze levenstijd dragen we bij aan de ontwikkeling, zo goed als we kunnen en afhankelijk van de tijd en omstandigheden. Er zijn tijden van grote en ingrijpende veranderingen, waarin we een betekenisvolle bijdrage kunnen geven; er zijn ook tijden van consolidatie, waarin trouw ‘op de winkel passen’ het hoogst haalbare is. Velen verlangen ernaar in een andere tijd te leven dan ze doen, maar dat is onmogelijk. Dat verlangen is deel van de menselijke onrust en soms ook van het gevoel van ongelukkig zijn. Het kan rust geven in de jachtigheid van alledaagse leven, als je dat bredere perspectief blijft beseffen. Aan de ene kant relativeert het je eigen bestaan. Zoveel anders, beter, belangrijker dan de velen die ons voorgingen zijn wij nu ook weer niet. Aan de andere kant geeft het de ruimte om met aandacht te doen wat je kunt. Wie de ambitie opgeeft om een oerwoud te planten, kan met des te meer liefde zorgen voor de paar bomen in zijn eigen tuin.

In de jaren op Vlieland meen ik ontdekt te hebben dat de herfst op ons eiland in sociaal opzicht een tijd van afronding en soms ook van afrekening is. Allerlei ergernissen en niet afgehechte zaken, waar in de hectiek van de zomer geen tijd en aandacht voor kon zijn, steken nu de kop op. Niet alle relaties overleven die confrontatie, helaas. Het voorjaar is dan weer de tijd van opnieuw beginnen, bouwen en organiseren voor weer een seizoen. Niet alleen op kerkelijk terrein zal Vlieland dat

in 2020 voor een deel met heel andere mensen moeten gaan doen. Mensen op sleutelposities vertrekken en hoe gaat het verder? Wat het kerkelijk erf betreft, maak ik me daar soms best zorgen over. Maar ook dan helpt het om te bedenken, dat ik nou ook weer niet zo belangrijk ben. Elf of twaalf jaar in de meer dan vierhonderd jaar kerkelijke aanwezigheid op het eiland, het is zeker niet niks, maar nog zekerder ook niet alles!

In de kerkdiensten ben ik van plan de verhalen over Saul en David af te ronden en terug te gaan naar het evangelie van dit jaar, Lukas. Allerlei thema's komen aan de orde: de waarde van het gebed, de oproep tot trouw en vertrouwen, maar ook aandacht voor ons falen en overtreden, over het verkillen van de liefde en de beprovingen van de tijd. Dat zijn thema's van alle tijden en dat troost me dan weer bij het besef dat dit de laatste keer zal zijn dat ik er als actief predikant mee aan de slag ga.

Het Bijbelse wereldbeeld beschouwt het leven niet als een eeuwig doordraaiende kringloop, maar als een weg, met een begin en een einde. Mensen zijn pelgrims, onderweg naar een doel, een feestzaal aan het einde. Hoe dat zal zijn, weet niemand, ook al is die overtuiging de bron van de meest verrukkelijke en kleurrijke vormen van geloofsfantasie. Uiteindelijk wordt het allemaal samengevat in de naam van de laatste zondag van het kerkelijk jaar: Christus Koning. Het visioen van de toekomst kan ons wat verdrietig stemmen, want hoelang wachten en hopen mensen al niet op de doorbraak van Gods Rijk in deze wereld? Maar achter en onder dat verdriet blijft het vertrouwen op God liggen, waardoor 'wachten op' verandert in 'verwachten van'. Daarmee komen we in de Advent en worden we er bij bepaald dat God ons aardse leven zo waardevol acht, dat Hij er voluit deel van is geworden.

Veranderingen

In het voorgaande zinspeelde ik er al op: het is voor Joke en mij aftellen geworden. De laatste schoolreis is achter de rug, nog één seizoen lessen Levensbeschouwend Onderwijs, nog één keer zingen met Kerst, nog vier of vijf Kerkbellen en dan zal ik er zeventig voor een groot deel vol geschreven hebben. De dienst van het afscheid van Vlieland en tegelijk mijn emeritering is bepaald op 28 juni 2020; kort daarna zullen we van Vlieland verhuizen naar Workum. Het dak van het nieuwe huis daar is al waterdicht, nu de muren nog! In de komende maanden zal ik nog wel eens terugkomen op de veranderingen die ons te wachten staan en me ook, wel betrokken, maar gaandeweg toch meer van de zijlijn richten op de ingrijpende veranderingen in kerkelijk Vlieland. Het zal een heel proces worden om zo goed mogelijk over te dragen en tegelijk steeds meer 'ze' of 'jullie' te leren zeggen in plaats van 'we'.

Een verandering van een heel andere orde is dat in deze editie van de Kerkbel voor het eerst een bijdrage staat van een nieuwe scribe, de heer Aad Kamsteeg, journalist in ruste van het Nederlands Dagblad. Nou ja, ruste, dat geldt alleen voor het beroepsmatige en niet voor zijn veelzijdige activiteiten. De heer Kamsteeg heeft zich op ons verzoek bereid verklaard af en toe een artikel schrijven voor de Bel. Hartelijk welkom en hartelijk dank!

Overpeinzingen

Op een gegeven moment in de eeuwen waarin het Oude Testament groeide tot de verzameling geschriften die we nu kennen, werd binnen de Joodse geloofs-gemeenschap een metafoor voor God, de Eeuwige en Onzienlijke gevonden die een enorme invloed heeft gehad binnen de drie grote monotheïstische of misschien beter ‘Abrahamitische’ religies. Die metafoor luidt: Stem of Woord. Van God is geen afbeelding of tastbaar beeld te maken; God is als een Stem die gehoord en gevolgd wil worden, als een Woord dat leven wekt. Natuurkundig gezien is een gesproken woord niets anders dan een trilling in de lucht die wegsterft, die niet zichtbaar is of vastgepakt kan worden. Tegelijk kent ieder mens de kracht van het woord, ten goede of ten kwade. Er zijn woorden die je bevestigen in het bestaan, waar je een leven lang mee vooruit kunt en er zijn woorden die je harder treffen dan een klap op je hoofd. ‘Bijna niets’ is dus ‘ongeveer alles’; is er een treffender beeldspraak te bedenken voor wat mensen van God ervaren? Geloven speelt zich af tussen de twee polen van ‘niets te zien’ en ‘in Hem bestaan en leven wij’. De metafoor is even prachtig als kwetsbaar, omdat ze zoveel van het geduld en vertrouwen van de gelovigen vraagt. Ze hadden en hebben behoefte aan concreetheid en duidelijkheid, aan een antwoord op de vraag waar die Stem te horen is en welk Woord betrouwbaar is. Op dit punt zijn de grote religies uit elkaar gegaan. In grote lijnen mag je volgens mij zeggen dat het na-bijbelse antwoord van het Jodendom luidt: ‘Het Woord is *volk* geworden’. Het christendom leeft bij de belijdenis: ‘Het Woord is *mens* geworden en heeft in Christus onder ons gewoond’. Het islamitische antwoord is: ‘Het Woord is *boek* geworden’. Waarbij in de naam van dat boek, al-Koran, overigens iets bewaard is gebleven van de oorspronkelijke betekenis, want die betekent: dat wat voorgelezen, gereciteerd moet worden.

Als het gesproken woord een beeldspraak voor God is, dan moet de mens er net zo zorgvuldig en behoedzaam mee omgaan als met de medemens, die beelddrager Gods is. Dat is een duidelijk thema in de Bijbel. In de Bergrede (Mattheüs 5: 21 en 22) staat het heel streng: “Het blijft niet zonder gevolgen als je jouw medemens een dwaas of een leeghoofd noemt. Wie dat zegt, ontkent namelijk het menszijn van die ander. Moreel gezien staat dat gelijk aan moord”. De rabbijnse literatuur wemelt van de raadgevingen over bezonnen en bedachtzaam spreken, dat het kenmerk van de waarlijk wijze mens is. Niet wie het hardst schreeuwt of het meest aan het woord is, heeft gelijk, maar wie aan een anderen ruimte geeft om ook aan het woord te komen. Alleen een echte dialoog tussen mensen helpt ons verder, die is heilzaam voor beide gesprekspartners, ook als de één veel meer ontwikkeling en geleerdheid bezit dan de ander.

Een aantal van deze gedachten ontleen ik aan het tijdschrift Tenachon (uitgave september 2019) dat beoogt de rijkdom van de Joods-rabbijnse traditie voor een breed publiek te ontsluiten. Marcus van Loopik brengt daarin ook het begrip ‘ander-

mans gedachten stelen' ter sprake. Het praktische voorbeeld dat de oude rabbijnen geven, is instructief: 'Vraag op de markt niet belangstellend wat iets kost, als je toch niet het plan hebt om te kopen. Je wekt alleen maar valse hoop'. Het gaat dus om spreken vanuit wat je weet of vermoedt over een ander en hem (of haar!) zo verleiden om te doen wat in zijn eigen voordeel lijkt, maar wat uiteindelijk jou goed uitkomt; doen alsof het geluk van de ander je enige drijfveer is, terwijl je in feite alleen je eigenbelang dient. Doet de reclame in onze tijd, zeker in de zogenaamde gepersonaliseerde advertenties, ooit iets anders dan onze gedachten stelen?

We lijden aan een enorme devaluatie van het woord. Welke mens kun je nog op zijn woord vertrouwen? Er zijn zoveel voorbeelden van leugens en propaganda, dat velen bij voorbaat niets en niemand meer geloven en dat versterkt de neerwaartse spiraal van wederzijdse achterdocht en argwaan alleen maar. Eén reactie is om overtuigend proberen te zijn door een steeds krachtiger en extremere woordkeuze, maar dat helpt niet. Misschien mag ik een wat luchtig voorbeeld geven uit mijn studententijd, ook al om aan te geven dat het probleem niet van vandaag of gisteren is. Voor onze studentenflat stond een metalen vuilcontainer, op een onhandige plek. Regelmatig stootte iemand zich er aan, vooral als die persoon niet helemaal broodnuchter 's ochtends vroeg uit de soos gewandeld (gewankeld?) kwam. Op de inspraakavond kreeg ik als vertegenwoordiger van onze eenheid de opdracht mee om 'krachtig te protesteren tegen het schandalige plaatsingsbeleid van de gemeente Amstelveen en met de meeste klem te eisen dat het probleem onmiddellijk werd aangepakt'. Nogal een overkill aan woorden, vond ik, en ik vroeg mijn medebewoners wat ik wel zou moeten zeggen als er werkelijk iets aan de hand was. Bovendien leken het mij niet direct de meest geschikte woorden om ambtelijke medewerking uit te lokken. Zoals gezegd, het is een verhaal van ongeveer vijfenveertig jaar geleden, maar het is er niet beter op geworden, dunkt me. De ambtenaren van onze eigen gemeente zullen dat vermoedelijk kunnen beamen. Nu is het mooie aan de devaluatie van het woord, dat dit iets is waarin we zelf het verschil kunnen beginnen te maken. Eenvoudig door er niet aan mee te doen, door ons voor te nemen weloverwogen te spreken en in ons spreken ruimte voor anderen te laten. Het zou best kunnen dat je op deze manier om te beginnen weinig gehoor vindt. Maar wie niet ongeremd tekeer gaat, ook als hij in zijn recht staat, wie zijn tong en taal in bedwang heeft en betrouwbaar blijkt in wat hij zegt en zwijgt, die dwingt op den duur respect af. En draagt bij aan een vreedzamer samenleving.

Uit de gemeenschap van kerk en eiland

Op 22 augustus is Roy Kiewiet gestorven, op de leeftijd van 59 jaar. Het was zijn wens om die verjaardag nog mee te maken en het is een klein wonder dat hem dat gelukt is, waarschijnlijk op pure wilskracht, want medisch gezien leek het onmogelijk. Zo kon deze mens toch in zekere zin zijn lot in eigen handen nemen. Zij, die hem lief hadden, hebben hem door de kerk naar zijn laatste rustplaats gebracht. Moge hij rusten in vrede.

ds. Frans Weeda

Bijdrage van een betrokken buitenstaander

Hieronder het stukje van Aad Kamsteeg.

Op weg naar een pioniersgemeente?

Onlangs was een van onze zoons voor een door hem georganiseerde bijeenkomst op Vlieland. Ons gezin heeft iets met Vlieland. Toen de kinderen nog klein waren, trokken we 's zomers standaard voor een paar weken in een van de huisjes, bijvoorbeeld op de Ankerplaats. Nu onze zoons en dochters volwassen zijn geworden, zoeken enkelen van hen als het maar enigszins kan eveneens het eiland op. Enfin, toen de bewuste zoon die zondag in het 17e- eeuwse kerkgebouw de dienst bezocht, viel hem het geringe aantal bezoekers op. Het was hem bekend dat de kerkelijke gemeente nog maar hoogstens een twintigtal actieve leden telt. Toch viel het aantal aanwezigen hem ietwat tegen. Want juist dat weekend was er een groot festival op Vlieland, ik meen Into The Great Wide Open. Er waren dus extra veel bezoekers op het eiland. Hij vroeg zich toen bij zichzelf af of er geen mogelijkheid was geweest juist die zondag bezoekers van buiten aan te trekken.

Zelf ben ik altijd journalist geweest - nu gepensioneerd en freelancer - en heb ik de loop van de jaren een aantal artikelen over Vlieland geschreven. Onlangs was ik er nog om een sociologisch getinte bijdrage voor te bereiden: 'Vlieland moet wel Vlieland blijven.' Maar goed, een van die artikelen is gedateerd 31 maart 2018 en ging over de wens van voorganger Frans Weeda en ouderling/scriba Harry van Keulen om door het landelijk verband van de PKN te worden erkend als pioniersgemeente. Ik begreep dat dit op z'n minst twee voordelen heeft. In de eerste plaats hoeft een plaatselijke kerk dan bijvoorbeeld ten aanzien van het aantal ambtsdragers aan minder voorwaarden te voldoen. Tegelijk schept zo'n pioniersstatus verplichtingen, ook en misschien wel vooral in de richting van de plaatselijke bevolking en - zeker in het geval van Vlieland - de circa achtduizend bezoekers die jaarlijks naar het eiland komen. Nu weet ik dat, gelet op de geringe beschikbare man/vrouwkracht, er al heel wat vanuit de kerk gebeurt. De predikant wordt nogal eens gevraagd begrafenissen te leiden van niet-kerkleden. Er worden muziekavonden be-

legd in het kerkgebouw. Bezoekers kunnen het kerkgebouw bezichtigen. Er zijn meditatieve wandelingen georganiseerd, Paospelgrimages. En zo zal er meer te noemen zijn. Niettemin.

We leven in een tijd dat bij jonge seculier opgevoede Nederlanders veel minder aversie ten opzichte van het christelijk geloof leeft dan bij hen die om welke reden ook zelf kerk en geloof vaarwel hebben gezegd. Bij jongeren is eerder sprake van onkunde dan van afkeer, meer van nieuwsgierigheid dan van volslagen onverschilligheid. De vraag is of daarvan geen gebruik kan worden gemaakt in een toeristisch centrum als Vlieland.

Vlieland heeft het voorrecht dat het veel vrienden op het vasteland heeft, ook onder christenen van wie ik zeker weet dat zij het met wat ik zojuist schreef eens zullen zijn. Wanneer er een strategie zou kunnen worden ontwikkeld om de kerk een grotere plaats te geven in de vakantieplannen van althans een deel van die achtduizend bezoekers, zullen er beslist vrijwilligers zijn die willen meewerken het dan beoogde doel te realiseren. Misschien ben ik te ambitieus. Maar de vraag van onze zoon lijkt mij toch het overwegen waard.

Aad Kamsteeg, Amersfoort

De Katholieke Gemeenschap op Vlieland

Franciscus

Op 4 oktober vieren we het feest van Sint Franciscus. De meeste Nederlanders kennen die dag alsierendag. Sint Franciscus wordt vaak afgebeeld met vogels op zijn handen of een wolf aan zijn voeten, omdat het verhaal gaat, dat de dieren naar zijn preken kwamen luisteren.

In deze tijd is Franciscus nog steeds populair. Mensen voelen zich aangetrokken tot zijn spiritualiteit, omdat hij de natuur als geheel centraal stelde, inclusief de medemens. Misschien kun je ook zeggen dat die spiritualiteit twee pijlers heeft: zorg voor elkaar en zorg voor het milieu.

Niet voor niets heeft de huidige paus deze heilige Franciscus als voorbeeld gekozen. Enige tijd geleden bracht hij een boekje uit met als titel *Laudato Si* (geprezen zijt Gij), naar de titel van het zonnelied van Franciscus. Dat boekje ging over onze zorg voor onze gemeenschappelijke woning, de aarde.

In deze tijd zien we dat jongeren zich gaan inzetten voor het behoud van de schepping, maar nu is de dreigende klimaatverandering de speerpunt. Ik volg op Twitter Greta Thunberg, die jonge klimaat-activiste uit Zweden. Vorig jaar deed zij een rake uitspraak in Londen: “.. een uitzonderlijke en dringende crisis die nooit als zodanig is erkend, en onze leiders handelen allemaal als kleine kinderen”.

Zij nam ook het initiatief tot de wereldwijde stakingen van schoolkinderen, om te betogen voor een toekomst voor de kinderen van nu.

Onlangs was ze in het nieuws omdat ze per zeilboot naar Amerika reisde. Ze weigert namelijk te vliegen. Ze nam daar deel aan demonstraties en bezocht een klimaattop van de Verenigde Naties.

Is het niet tijd om de oude idealen weer eens op te poetsen en samen te gaan werken aan een groene toekomst, met voedsel en onderdak voor iedereen, en voldoende frisse lucht en schoon water? En wij 'grote mensen' hoeven het voorbeeld niet eens te geven.

*Susan G. Boukema-Koopman
Em. Pastor*

ROOMS KATHOLIEKE VIERINGEN NAJAAR 2019

- Maandag, 21 oktober 17.00 uur
- Maandag, 16 december 17.00 uur

Inlichtingen over plaats:

Mevrouw A. Roos-van der Heide
Lutinelaan 6, 8899 BE Vlieland
tel. 0562 4515 49
of pastor S. Boukema 06-53 26 93 30

COLOFON

R.K. Pastoraat Vlieland

pastor Susan Boukema-Koopman (eerst aanspreekbaar)
woonadres: Buorren 97, 9081 AP Lekkum
email: susan@kpnplanet.n
telefoon: 058 266 19 81 / mobiel: 06 53 26 93 30

pastoor Marco Conijn
werk en woonadres: Dûbele streek 16, 9035 AJ Dronryp
email: c.m.conijn@hotmail.com
telefoon: 0517-233288 / mobiel: 06-21833503

Concerten bij kaarslicht

Alle concerten beginnen om 20.30 uur en vinden plaats in de Nicolaaskerk van Vlieland. Toegangsprijs: € 10,- (eilanders) of € 15,-; kinderen € 3,- of € 5,-. De laatste informatie vindt u op: www.protestantsegemeentevlieland.nl/concerten-en-cultuur

- **Zaterdag 19 oktober,**
Hobokwartet Driekwartplus, hobo, altviool en cello

Noor van de Wetering (hobo), Esther Damsma-in 't Groen (viool), Irma Haverkamp (altviool) en Winde Reijnders (cello) zijn de vier bevlogen musici van Hobokwartet Driekwartplus.

Sinds 2013 speelt het kwartet het mooie repertoire voor deze bijzondere bezetting: de heldere klank van de hobo combineert prachtig met het warme geluid van de strijkers. Op het programma, dat door de musici wordt toegelicht, staan o.a. composities van J.S. Bach, de Serenade for String Trio opus 10 van Ernő van Dohnány en het Phantasy Quartet van Benjamin Britten.

Zie ook: www.hobokwartet.nl.

Gedicht: Mensen gevraagd!

Mensen gevraagd om de vrede te leren
 waar geweld door de eeuwen
 model heeft gestaan.
 Mensen gevraagd die de
 wegen markeren
 waarop alles wat leven heeft
 verder kan gaan

Mensen gevraagd om de noodklok te luiden
 en om tegen de waanzin de
 straat op te gaan.
 Mensen gevraagd om de tekens te duiden
 die alleen nog moedwillig zijn
 mis te verstaan.

Mensen gevraagd om hun nek
 uit te steken
 voor een andere tijd en een
 nieuwe moraal.
 Mensen om ijzer met handen te breken
 ook al lijkt het ondoenlijk
 en paradoxaal.

Mensen gevraagd om hun
 stem te verheffen
 verontrust door een wapen
 dat niemand ontziet.
 Mensen die helder de waarheid beseffen,
 dat wie mikt op de ander
 zichzelf ook beschiet.

Mensen gevraagd die in de naam van de vrede
 voor behoud van de aarde en
 al wat daar leeft,
 wapens het liefst tot een ploeg willen smeden
 voor de oogst die aan allen weer
 overvloed geeft.

Mensen gevraagd,
 er worden mensen gevraagd,
 dringend mensen gevraagd
 mensen temidden van mensen gevraagd.

Legaten en erfstellingen

De Protestantse Gemeente op Vlieland is door de belastingdienst aangewezen als een “algemeen nut beogende instelling”. Dat betekent dat giften (waaronder erfenissen en legaten) aan onze gemeente of aan de diaconie niet worden belast met schenkingsrecht. Ook mag u uw giften meetellen voor uw giftenaftrek bij uw aangifte inkomstenbelasting. Schenken aan de gemeente of de diaconie is dus fiscaal voordelig!

PROTESTANTSE GEMEENTE TE VLIELAND

Kerkplein 7 • 8899 AW Vlieland
 scriba@protestantsegemeentevlieland.nl
 www.protestantsegemeentevlieland.nl

Bankrekeningen:

NL 95 RABO 0367.600.021 t.n.v. Protestantse Gemeente Vlieland op Vlieland
 NL 36 RABO 0119.324.636 t.n.v. Restauratiefonds kerk Vlieland op Vlieland
 NL 08 RABO 0367.600.714 t.n.v. Diaconie Gemeente Vlieland op Vlieland.

Gasten kunnen via kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl
 een post- of digitaal abonnement op de Kerkbel aanvragen of opzeggen,
 of bij verhuizing het nieuwe adres doorgeven.

Kerkenraad van de Protestantse Gemeente op Vlieland:

Predikant/ voorzitter:	ds. F.H. Weeda, Kerkplein 5, 8899 AW, tel. 0562-850518 E-mail: fhweeda@home.nl
Ouderling/scriba:	H. van Keulen, Dorpsstraat 41, 8899 AB Vlieland tel. 0562-451573; email: vankeulenharry@gmail.com
Ouderling/ Kerkrentmeester:	H. de Wit, Dorpsstraat 130, 8899 AN Vlieland tel. 0562-453381; email: de.wit.h@home.nl
Ouderling:	J.G. Weeda-Stemerding, Kerkplein 5, 8899 AW Vlieland tel. 0562-850518; email: jweedastemerding@home.nl
Diaken:	mevr. P. de Boer, Zuiderhaven 19-1, 8861 CK Harlingen tel. 06-50557700; email: deboerpiety@gmail.com
Koster:	I. Rugenbrink, Middenweg 19, 8899 BA Vlieland tel. 06-54252762

Kopij

Kopij voor het volgende kerkblad (**december 2019/januari 2020**) kan worden opgestuurd **t/m woensdag 20 november 2019** naar Piety de Boer, Zuiderhaven 19-1, 8861 CK Harlingen, e-mail: deboerpiety@gmail.com